

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.493 van 26 juni 2002
in de zaak A. 87.682/X-9227.**

In zake : 1. Christiaan VAN KERREBROECK,
2. Fabienne BORGERS,
die woonplaats kiezen bij
de Advocatenassociatie J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Willekensmolenstraat 72.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christiaan VAN KERREBROECK en Fabienne BORGERS op 4 november 1999 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 23 augustus 1999 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk tegen de beslissing van 8 oktober 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hen de vergunning werd verleend "voor het regulariseren van carport en gevels" op een perceel gelegen te Genk, aan de Bosbesstraat 34, kadastraal bekend Sectie B, nr. 572 n, en waarbij voornoemde beslissing van de bestendige deputatie wordt vernietigd;

Gelet op het arrest nr. 86.101 van 20 maart 2000 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen, en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 5 april 2000 ingediend door het Vlaamse Gewest;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekers;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat K. ROOX die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de rechtsvoorgangers van verzoekers op 30 mei 1990 een bouwvergunning hebben verkregen voor het oprichten van een vrijstaande woning aan de Bosbesstraat 34 te Genk; dat verzoekers op 28 augustus 1997 voornoemde eigendom hebben aangekocht; dat alsdan bleek dat een carport werd bijgebouwd zonder dat hiervoor een bouwvergunning werd afgegeven; dat dit met zoveel woorden in de akte van aankoop is vermeld; dat verzoekers bij het samenstellen van het dossier van de aanvraag tot regularisatievergunning hebben vastgesteld dat ook de gevels niet werden opgericht overeenkomstig de vergunde plannen; dat zij op 13 februari 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk een bouwaanvraag hebben ingediend strekkende tot "het regulariseren van gevels + carport"; dat de gemachtigde ambtenaar op 26 mei 1998 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat het college

van burgemeester en schepenen bij besluit van 10 juni 1998 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoekers op 14 juli 1998 beroep hebben ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie bij besluit van 8 oktober 1998 het beroep heeft ingewilligd en de bouwvergunning heeft verleend voor de op het bijgaand plan aangeduide werken; dat het college van burgemeester en schepenen bij brief gedagtekend 29 oktober 1998 en ter post aangetekend verzonden op 3 november 1998 beroep heeft ingesteld tegen laatstgenoemd besluit bij het "Ministerie Vlaamse Gemeenschap afdeling R.O.H.M. Limburg Gouverneur Roppesingel 25 3500 Hasselt"; dat deze brief, benevens voormelde adressering en "datum 1998-10-29" vermeldt wat volgt :

"Beroep bij de minister tegen de beslissing van de bestendige deputatie dd. 08.10.1998, houdende inwilliging van het door de heer VAN KERREBROECK-BORGERS ingesteld beroep tegen de bouwweigeren van het college dd. 10.08.1998, betreffende de aanvraag tot het regulariseren van een carport en de gevels van de bestaande woning, ter plaatse Bosbesstraat 14 en gelegen Sie B nr. 572N

Geachte heer,

Ingesloten laten wij u het besluit van het schepencollege dd. 28.10.1998 geworden waarbij beroep werd aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie dd. 08.10.1998, houdende inwilliging van het door de heer VAN KERREBROECK-BORGERS ingesteld beroep.

Hoogachtend,

(w.g.)

Rudy Haeck/
gemeentesecretaris/

Jef Gabriëls
burgemeester

Bijlage : 1 afschrift besluit schepencollege dd. 28.10.1998";

dat hetzelfde college bij een op dezelfde datum ter post aangetekend verzonden brief aan verzoekers een schrijven heeft gericht, waarin, in vergelijking met het aangehaalde schrijven, enkel de naam en het adres van de bestemming, in casu "De Heer VAN KERREBROECK-BORGERS Bretheistraat 92 3600 Genk", is gewijzigd, en een alinea is bijgevoegd luidend als volgt :

"Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning, u toegekend door de bestendige deputatie";

dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 23 augustus 1999 het beroep ontvankelijk heeft verklaard en ingewilligd en voornoemd besluit van de bestendige deputatie van 8 oktober 1998

heeft vernietigd; dat het bestreden besluit met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep van het college van burgemeester en schepenen overweegt wat volgt :

"Gelet op het beroep van 3 november 1998 van het college van burgemeester en schepenen tegen de beslissing van de bestendige deputatie;

(...)

Overwegende dat de betekening van de beslissing van de bestendige deputatie gebeurde op 13 oktober 1998; dat het beroep van het college van burgemeester en schepenen ingesteld werd binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing; dat het dienvolgens ontvankelijk is";

Overwegende dat verzoekende partijen volgende excepties uiteenzetten :

"A. Schending van de artikelen 15 bis van het K.B. van 5 december 1991 en van de artikelen 84 en 85 van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State

Er is geen rechtsgeldig verzoek tot voortzetting van de annulatieprocedure. Verwerende partij heeft blijkbaar bij gewone brief van 5 april 2000 een verzoek tot voortzetting van de procedure van vernietiging gericht tot de Raad. Het stuk dat door de griffie werd doorgestuurd, vermeldt in ieder geval niet dat het om een aangetekende brief zou gaan.

Een verzoek tot voortzetting van de procedure tot vernietiging bij gewone brief is niet ontvankelijk.

Artikel 15 bis §2 van het K.B. van 5 december 1991 bepaalt immers dat de verwerende partij of de partij die belang heeft bij de beslechting van de zaak een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging dient in te dienen per aangetekende brief bij de post.

Artikel 84 van het R.B. van 23 augustus 1948 bepaalt eveneens dat alle processtukken aan de Raad van State dienen te worden toegezonden bij ter post aangetekend schrijven.

Verder zal ook worden toegelicht dat de verwerende partij niet het vereiste belang kan laten gelden om de voortzetting te vragen.

B. Schending van de artikelen 17 §4 bis R.v.St.-Wet, van artikel 9. eerste lid en artikel 15 bis § 1 van het K.B. van 5 december 1991

In het onmogelijke geval dat men van oordeel zou zijn dat een verzoek tot voortzetting ook bij gewone brief kan worden geformuleerd, of in het geval zou blijken dat het verzoek wel degelijk aangetekend gebeurde, moet in ieder geval vastgesteld worden dat de memorie van antwoord laattijdig is.

Uit de stukken die door de griffie aan de verzoekende partijen werden meegedeeld, blijkt dat de brief met het verzoek tot voortzetting en de memorie van antwoord op een verschillende datum werden ontvangen op de griffie. De brief met het verzoek tot voortzetting werd ontvangen op 6 april 2000. De memorie van antwoord is afgestempeld op 24 mei 2000. Aldus wijst alles er op dat de memorie van antwoord buiten termijn is.

De kennisgeving van het arrest dat de schorsing beveelt, doet, wat de verwerende partij betreft, zowel de termijn van 30 dagen ingaan voor het indienen van het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging (artikel 17 §4 R.v.St.-Wet & art. 15 bis, § 1 K.B. van 5 december 1991, aldus ingevoegd door art. 3 van het K.B. van 19 december 1996), als de termijn van 30 dagen om een memorie van antwoord in te dienen (art. 9, eerste lid, K.B. 5 december 1991) (zie M. CROMHEECKE en P. LEFRANC, "1 april 1997: twee nieuwe

'hakbijl'procedures en verhoging van de financiële drempel bij de Raad van State", C.D.P.K., 1997, 30). Door de betekening van het schorsingsarrest lopen er voor de verwerende partij dus tegelijk twee termijnen.

Met de woorden van A. COPPENS: "Of nog, in het tegenovergestelde geval, namelijk wanneer de opschorting is bevolen, doet de kennisgeving van het schorsingsarrest tegelijkertijd de termijn lopen om de voortzetting van de procedure te vragen en die om een memorie van antwoord in te dienen. Het regelmatig verzenden door de verwerende partij van haar memorie van antwoord binnen dertig dagen geldt uiteraard als verzoek tot voortzetting van de procedure. De automatische nietigverklaring zal dus slechts plaatsvinden zo binnen dertig dagen na kennisgeving van het voor verweerder ongunstig arrest, geen memorie van antwoord noch verzoek tot voortzetting is ingediend". (zie A. COPPENS, 'De voortzetting van de rechtspleging voor de Raad van State na administratief kortgeding', R. W, 1996-97, 1283 en zie ook Verslag aan de Koning bij het K.B. 19 december 1996, B.S. 1 februari 1997).

Verwerende partij geeft zelf in haar brief van 5 april 2000 aan dat het schorsingsarrest haar zou betekend zijn met een aangetekende brief van 23 maart 2000. Dat is een donderdag. Gesteld dat het arrest op 24 maart 2000 ontvangen werd, dan liep de termijn van 30 dagen tot zondag 23 april 2000 (Pasen), zodat de termijn verlengd is tot de eerstvolgende werkdag zijnde dinsdag 25 april 2000. De memorie van antwoord is echter pas op woensdag 24 mei 2000 ter griffie afgestempeld. Dat betekent dat die memorie maar eerst op 22 of 23 mei 2000 verstuurd is en dat is buiten termijn.

De memorie van antwoord dient bijgevolg als laattijdig uit de debatten te worden geweerd";

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen betogen, het verzoek tot voortzetting werd ingediend met een op 5 april 2000 ter post aangetekende brief; dat de eerste exceptie feitelijke grondslag mist; dat zij niet kan worden aangenomen;

Overwegende, wat de tweede exceptie betreft, dat artikel 9, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt wat volgt :

"Art. 9. De termijn, bepaald bij artikel 6, eerste lid, van de algemene procedureregeling voor het overzenden van de memorie van antwoord op de vordering tot nietigverklaring, gaat in bij de kennisgeving, aan de verwerende partij, van het arrest van de kamer die uitspraak doet over de vordering tot schorsing.

Ingeval het arrest het verzoek tot schorsing afwijst, wordt de in het voorgaande lid bedoelde termijn teruggebracht tot dertig dagen en gaat deze pas in vanaf de kennisgeving door de griffie van het door de verzoekende partij ingediend verzoek tot voortzetting van de rechtspleging.";

Overwegende dat artikel 6, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State de termijn voor het toezenden van een memorie van antwoord aan de griffie van de Raad van State bepaalt op zestig dagen;

Overwegende dat bij het arrest nr. 86.101 van 20 maart 2000 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit werd bevolen; dat dit arrest op 28 maart 2000 aan de verwerende partij ter kennis werd gebracht; dat de op 23 mei 2000 ter post aangetekend verzonden memorie van antwoord tijdig werd ingediend; dat ook de tweede exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekers in het eerste onderdeel van het enig middel de schending aanvoeren van artikel 53, § 2 en § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 :

"Doordat, de minister voorafgaand aan het bestreden besluit het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk d.d. 3 november 1998 wat de ontvankelijkheid betreft enkel onderzoekt op het punt van de tijdigheid.

Dat hij vervolgens in het bestreden besluit vaststelt dat het beroep tijdig werd ingesteld en daarop beslist dat het ontvankelijk is,

Dat de minister voorafgaand aan het bestreden besluit dus nagelaten heeft de ontvankelijkheid te onderzoeken in het licht van artikel 53, § 2 DRO,

Dat de minister evenmin het beroep onderzocht heeft naar het belang van de beroeper,

Terwijl, eerste onderdeel, artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen bij de Vlaamse regering in beroep kan komen binnen 30 dagen na ontvangst van de beslissing van de Bestendige Deputatie tot verlening van een vergunning; het beroep wordt tezelfdertijd ter kennis van de aanvrager gebracht, wat een substantieel voorschrift is,

Dat het beroep van het college van burgemeester en schepenen dat niet ter kennis gebracht is van de aanvrager, niet ontvankelijk is,

Zodat, de minister artikel 53, § 2 DRO geschonden heeft door niet te onderzoeken of het college van burgemeester en schepenen tegelijkertijd kopie van het beroepschrift gestuurd heeft aan de aanvrager,

Dat nu geen kopie gestuurd werd naar de aanvrager, de minister artikel 53, § 2 DRO eveneens schendt door dit beroep ontvankelijk te verklaren";

Overwegende dat de memorie van antwoord geen verweer bevat ten aanzien van het eerste onderdeel van het eerste middel;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord repliceren dat het verzoek tot voortzetting "niet de minste motivering (bevat)", en dat "de memorie van antwoord (...) een herhaling (is) van de nota die in de schorsingsprocedure werd neergelegd.";

Overwegende dat verzoekende partijen hieraan in hun laatste memorie niets hebben toegevoegd;

Overwegende dat artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

"§ 2. Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Vlaamse regering in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse regering gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college";

Overwegende dat de aangehaalde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen de verplichting oplegt het beroepschrift zelve ter kennis te brengen van de aanvrager; dat alleen de kennisgeving van het beroepschrift de aanvrager in de gelegenheid stelt na te gaan of het beroep van het college van burgemeester en schepenen regelmatig werd ingesteld; dat de mededeling van het beroepschrift de aanvrager inlicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn; dat de wijze waarop te dezen het beroep ter kennis is gebracht, de aanvrager alvast in het ongewisse laat over de datum waarop het beroep is ingesteld, en de administratie waarbij het ingesteld is; dat een substantieel vormvoorschrift werd geschonden; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 23 augustus 1999 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk tegen de beslissing van 8 oktober 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij aan Christiaan VAN KERREBROECK

en Fabienne BORGERS de vergunning werd verleend "voor het regulariseren van carport en gevels" op een perceel gelegen te Genk, aan de Bosbesstraat 34, kadastraal bekend Sectie B, nr. 572 n, en waarbij voornoemde beslissing van de bestendige deputatie werd vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 694,12 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.